

O mană ușor să cadă...

Eugenia Calancea

În spital vezi atâta suferință,
Unii încearcă să vadă viața-n verde viu,
Dar unii pierd lupta cu ușurință,
Iar alții se gândesc " cum am să fiu".
Vor să-npartă lupta lor în patru,
Gândindu-se la cele mai mici mogâldețe,
Ajung unii și la psihiatru,
Ca timpul din viața lor să-nghețe.
Să te rogi cu sufletul emotiv,
Iar plânsul înecat să nu se vadă,
Să treacă iarna grea fără nici-un motiv,
Peste cei bolnavi o mană ușor să cadă.
O zi mai bună-n viață lor se iviră,
Din toate colțurile strigătelor de suferințe
Și steaua luminoasă ei o priviră,
Când corpul lor trece-n alte ființe.
Fără să știe că viața lângă suflet minte,
Vin leacuri noi ce-alungă urâta boală,
Cu Domnul lângă ei acum, dormind cuminte,
Visând frumos la viața naturală.